

Jordi Munell
i Garcia, alcalde
de Ripoll

L'any passat, durant el mes d'octubre, van tenir lloc a Ripoll les 10es Trobades Culturals Pirinenques, que en aquella ocasió van tractar el tema del *Patrimoni festiu del Pirineu*.

L'any 2013, Ripoll va tenir l'honor de ser la capital de la cultura catalana, i al llarg de l'any van tenir lloc tota mena d'actes i activitats molt diversos. Però atès que el nostre poble es troba en un indret prepirinenc, va ser un gran orgull poder fer coincidir aquella edició de la festa amb aquest esdeveniment cultural.

Vaig poder constatar a través de les ponències que s'hi van presentar que el Pirineu és un espai extremament permeable. Les particularitats etnogràfiques i festives es donen d'una banda a l'altra de la serralada pirinenca tant en sentit nord-sud com en sentit est-oest. Al llarg dels segles s'hi intercanvien experiències i tradicions, que amb el temps s'amplien i s'enriqueixen.

Els estats hi posen límits administratius i polítics, però al llarg de tota la història això no ha impedit els intercanvis, les migracions o les aliances matrimonials; tot això no ho altera cap frontera ni cap serralada. I així, malgrat que el Pirineu serà com una frontissa entre dues bandes, la gent hi continuarà circulant en totes direccions, sense tenir en compte si estem en una banda o l'altra. Això propicia un enriquiment en molts sentits.

L'any 1835, el governador civil de Girona parlava dels "amfibis" per referir-se a aquella gent que tan aviat podia considerar-se francesa com espanyola, gent que anava i venia. I és aquest anar i venir el que marca la diferència. Sovint es té la imatge de l'home pirinenc com la d'aquell ésser tancat en un espai reduït i que mai no es mou del seu entorn. Una idea ben errònia, ja que històricament està ben documentat el moviment incessant de gent i de mercaderies amunt i avall.

I aquest anar amunt i avall té també un vessant lúdic. Un gran intercanvi de costums i tradicions també en l'aspecte festiu, i tot plegat anirà modelant un folklore particular i molt ric.

La 10a Trobada Cultural Pirinenca va tractar en particular d'aquest vessant lúdic i festiu. Les jornades van ser molt profitoses i tothom va gaudir de les diferents ponències i aportacions, perquè d'aquesta manera contribuïm a perpetuar aquesta tradició de l'anar amunt i avall. I encara que sembli una paradoxa, ara potser fem menys camí que els nostres antecessors, els camins que seguim actualment són a voltes més virtuals que físics. Però això en realitat és igual, qualsevol canal que permeti l'intercanvi és vàlid de la mateixa manera, i de ben segur que va canviant a través dels temps, tant se val... El camí es pot fer de maneres ben diverses.

Espero que totes les edicions d'aquestes trobades pirinenques siguin tan profitoses com les que van tenir lloc a Ripoll el 2013.

Moltes gràcies per la vostra feina.